

vi have troet, at Udvalgets Flertal og de, der staa paa samme Side som det, ikke vilde have vraget, og vi have tilbudt denne Indrømmelse i Haab om, at man derved kunde faa en Ende paa denne Sag iftedetfor at føre den videre; men naar dette ikke er muligt, naar Flertallet ikke har kunnet finde sig tilfredsstillt derved, men har fastholdt sin principielle Stilling, have vi ikke fundet Anledning til at fremstille Forslag i denne Retning. Naar den ærede Ordfører idag yttrede, at Mindretallet havde misforstaaet Lovforslaget, idet det var gaaet ud fra, at Lovforslaget nødvendigt medførte, at Flertallet i Sogneraadet vilde, naar Lovforslaget blev til Lov, komme til at bestaa af de mindre Skatteydere, saa tror jeg, at det forholder sig ikke saaledes. Mindretallet har ingenlunde forudsat, at dette vilde blive en nødvendig Følge af Lovforslaget, men at det mulig en kunde blive en Følge deraf, og naar man aabner saadanne Muligheder, maa man ogsaa gjøre sig klart, at de kunne blive til Virkelighed. Da Flertallet i Udvalget ikke har villet modtage den Haand, som vi have raft det i denne Sag, saa have vi troet, at der ikke var Andet for os at gjøre end at tilraade det høie Thing at forkaste Lovforslaget, og det er det, som jeg herved paa Mindretallets Begne skal tillade mig at gjøre.

J. J. Christensen: Den Sag, som her foreligger, er en noget kilden Sag at tage Ordet i, hvilket jo ogsaa noksom viste sig ved 1ste Behandling, hvor det gjensidigt kom til temmelig skarpe Udtalelser. Jeg paastjønner imidlertid den sindige Raade, hvorpaa saavel Flertallets som Mindretallets ærede Ordførere have udtalt sig, og forsaavidt at Sagen skulde føre til en længere Diskussion, vilde jeg meget ønske, at man vilde blive i dette rolige Spor og saaledes danne en glædelig Mod-sætning til den meget skarpe Diskussion, som fandt Sted ved 1ste Behandling. Man kan jo gjerne have modsatte Synsmaader paa en Sag og dog gjensidig respektere hinandens Bævegrunde. Der er en Fremgangsmaade som er saaledes beskaffen, at, naar man overhovedet ikke kan gaa ind paa en Lov, saa

stemmer man imod de Ændringsforslag, som dog ubestrideligt vilde forbedre Loven, om den blev vedtagen. Dette er en taktisk Forholdsregel, som jeg saare godt kan forstaa, men som jeg ialfald kun i sjeldne Tilfælde kan tiltræde, thi ellers havde jeg i nærværende Tilfælde ikke stillet det Ændringsforslag, som jeg nu har tilladt mig at stille, saasom jeg efter al Sandsynlighed kommer i den Nøvendighed endelig at stemme imod selve Lovforslaget. Jeg skal imidlertid indrømme, at jeg ikke just tror, at Loven under de nuværende Forhold og for nærværende Tid i sin større Almindelighed vilde foraaarsage Skade, dersom den blev vedtagen, men paa den anden Side har jeg heller ikke — hvad der blev udtalt ved 1ste Behandling, jeg tror af flere — erfaret, at der er nogenfømhelst Trang til at faa en saadan Lov, det vil sige ikke udenfor denne Sal. Der er vel her i Salen fremkommet adskillige Stemmer for den modsatte Betragtning, men jeg kan med Sandhed sige, at jeg ikke af en eneste Stemme udenfor denne Sal har hørt tilkjendegivet nogen Misforståelse med Hensyn til den kommunale Valgret, som den nu bestaar. Jeg tror, at Ingen let vil kunne benegte, at Lovforslaget ialfald paa mange Steder tilbyder — jeg siger tilbyder — Raadigheden over Kommunens Anliggender til hele den Del af Kommunens Beboere, som Lidet eller saagodt som Intet svarer af de Udgifter, som Kommunen har at udrede. Dette tror jeg, som sagt, at Ingen vil kunne benegte, men naar den Mening tidligere er fremsat, at paa dette Omraade bør Bidrag og Indflydelse noget følges ad, da tror jeg ikke, at denne Tanke savner sin Begrundelse eller i Virkelighed kan kaldes ubillig. Jeg skal hertil føie, at, er et saadant Forhold mellem Tallet af de Bidragydende og saagodt som ikke Bidragydende allerede nu mange Steder tilfede, hvorledes varsler saa ikke Fremtiden i saa Henseende? Naar man kaster sit Blik paa den temmelig raske Udstykning af Gaarde og paa den stærke Forøgelse af Husenes Antal, som finder Sted, saa tror jeg, at dette Forhold eller Misforhold vil tiltage i Fremtiden efter en temmelig stor Maalestok. Naar Loven saaledes lægger Magten for de mindre Skatteyders — eller man